

[Aksel Larsen.]

udvalget har den reelle indflydelse på radioens drift og på radioens programmer og er belastet med den alvorlige fejl, at det beskæftiger sig med tilrettelæggelsen af programmerne og derved øver en højst uheldig indflydelse, medens radiorådet i så henseende ikke engang har kontrollerende indflydelse. Jeg finder, at det ville være en fordel at have et radioråd, som havde kontrollerende indflydelse, men som ikke kunne blande sig i programmerne på forhånd.

For det andet er der i lovforslaget foreslået en udvidet repræsentation for lytterforeningerne. Hidtil har lytterforeningerne, hvis jeg ikke husker meget fejl, haft 6 repræsentanter i radiorådet, og de er valgt eller indstillet af lytterforeningerne; det skal altså nu udvides til 10. Til gengæld skal det hele puttes i én sæk, således at lytterforeningerne, evt. i fællesskab, kan komme med en indstilling om, hvilke 10 repræsentanter de ønsker at få ind i radiorådet, og så vil ministeren formodentlig være forholdsvis bundet til at følge denne indstilling. Jeg kan ikke se, at lytterforeningerne har nogen som helst berettigelse til at være repræsenteret i radioens ledelse. Jeg kan ikke se det på den simple grund, at lytterforeningerne ikke er nogen demokratisk instans, og at lytterforeningernes medlemmer i besynderlig ringe grad interesserer sig for radioens programmer, men står i disse foreninger af helt andre grunde. Nu kan det være svært at bevise, men jeg er bekendt med en gallupundersøgelse fra, jeg tror nok 1954, hvoraf det fremgik, at der var 17 pct. af de adspurgte lyttere, der bekendte, at de stod i en lytterforening af interesse for radioens programmer. De andre var medlemmer af traditionelle grunde, fordi de nu engang var kommet ind i det, fordi der var andespil og baller, eller fordi man kunne få sin radio teknisk undersøgt med lytterforeningens bistand. Nogle var overhovedet ikke i stand til at angive nogen grund for, at de stod i en lytterforening. Det vil sige, at det er lytterforeningernes ledelser, der gør deres indflydelse gældende og søger at placere så den ene, så den anden i radiorådet eller som medlem af programudvalget. Jeg kan ikke se, at det er noget særlig demokratisk. Jeg erkender, at det praktisk taget er en umulig-

hed at foretage direkte lyttervalg til radioen, og så tror jeg ikke, der er andet at gøre, end at man ved lov må fastsætte, hvorledes rådet skal sammensættes, og det er højst sandsynligt, at man må lade folketinget vælge en væsentlig del af radiorådets medlemmer eller bestemme, hvem det skal være. Men jeg vil dog mene, at man skal søge bort fra de nuværende tilstande, hvor der i alt for høj grad gør sig politisk indflydelse på radioprogrammernes tilrettelæggelse gældende. Det kan være vanskeligt at komme væk fra, når det skal være folketinget, der skal vælge eller udpege radiorådsmedlemmer, men hvis man afskaffer programudvalget og gør radiorådet til en bagefter kontrollerende og kritiserende instans, som naturligvis ikke skal træde sammen efter hver udsendelse, men kun med ret store mellemrum, så vil jeg tro, at de, der virkelig sysler med udsendelserne, vil kunne tilrettelægge bedre programmer, så vi får en radio bedre end den, vi nu har.

Jeg vil samtidig have lov at bringe noget i erindring, som mærkværdigvis ikke findes i den betænkning, vi har modtaget, nemlig et skitse-mæssigt forslag til en radioordning eller en radiolov, der i sin tid blev udarbejdet af kammerherre Lerche. Det forekommer mig, at der er særdeles nyttige tanker i dette skitse-mæssige forslag, selv om det formodentlig må yderligere udbygges, og jeg henstiller, at man overvejer disse tanker og så i øvrigt tager sig den fornødne tid til at få sagen afgjort. Nå, det sidste behøver jeg måske ikke at sige, for det er vel givet, at vi ikke får nogen ny radiolov, inden folketinget afslutter sit arbejde i dette forår. Men i hvert fald håber jeg, at man ikke får gennemført et forslag som det, der her foreligger. Jeg er ikke tilfreds med den hidtidige radioordning; jeg er ganske enig med Hal Koch, der har været en af de skarpeste kritikere af den hidtidige radioordning, men som stillet over for det nye forslag siger, at han fortryder sin kritik — for hellere beholde det bestående end få det, der her er foreslået.

(Kort bemærkning).

Nina Andersen: Det ærede medlem hr. Hartling følte sig ikke overbevist af min